

דן נמרוד (1923-2002) : ציוני לכל החיים

מרדכי ניסן

המוסרית של עם ישראל,
פעל נמרוד נגד קבלת
שילומים מגרמניה.

פרק חדש וארוך נפתח
בחיוו של דן נמרוד כא-
שר עזב את ישראל
ב-1956 והשתקע בקנדה,
בפרבר של מונטריאול.
פרק זה היה רצוף בעבר-
דה ופעילות כמוֹרה, כ-
תב ומו"ל בנושאים
יהודיים וישראלים. לא-
חר עליית מנחם בגין
לשלטון ב-1977, התמסר
דן מרחוק למלאכת הכ-
תיבה, וסיפק לכל דיכפין
חומר הסברה הישראלי
רב ומעניין, בין היתר
נטל מאמרים מנתיב אר-
תם תרגם ופרסם בתפ-
צה רחבה. בסגנון רהוט
ומשכנע, היה מניח לבנה
על אריח בבניית טיעונים
ישראלים נגד השמאל

ל אחר שעזב את בית
הוריו הספוג חסי-
דות, תר דן נמרוד,
כנער יהודי וציוני, בש-
בילי אירופה המזרחית,
עד אשר הגיע לחוף מבט-
חים בארץ-ישראל. מסע
חיוו, מאז ועד לסופו,
היה קודש להליכה נועזת
– לרוב נגד הזרם –
בדרך המלך היהודית-
ציונית-ישראלית, ללא
פשרות, גאה באמונתו
כחניך בית"ר וחבר
אצ"ל. דן ניחן במחשבה
עצמאית ובאופי של מנ-
היג. בתקופת שירותו
בצבא הבריטי פעל
לעליית יהודים ארצה
בימי מלחמת העולם
השנייה. בהמשך פעל
ב"ארגון" ופיקד על
מבצעים בגרמניה, איט-
ליה וצרפת.

והערבים. כמוֹכן פרסם מאמרים בעיתונות האמריק-
אית (בעיקר ב-The Suburban ו-The Jewish Press של
הניו-יורקי), הוציא לאור חיבורים וחוברות של
אחרים (ואנוכי ביניהם), וערך קבצים רבי-חשיבות
בניהול מאבק ממוקד בעד זכות העם היהודי על ארץ-
ישראל, דחייתה של מדינה פלשתינית מערבית לנהר
הירדן, וחשיפת התרמית הערבית, שכביכול נכון
העולם הערבי לחיות בשלום-אמת עם מדינת ישראל.

שנותיו במדינת ישראל היו מעטות וחסרות הצלחה
ממשית. לאחר שחרורו מצה"ל בתום מלחמת העצמ-
אות, ניסה לשכנע את מנחם בגין, עמו היה ביחסים
טובים, להקים גוש מפלגתי לא-סוציאליסטי על מנת
לחזק את סיכויי תנועת "החרות" במאבקה נגד
מפא"י ושותפיה. בזמנו לא הסתייע הדבר, רק שנים
רבות לאחר-מכן התממשה הצעתו, עם הקמת גח"ל
שהפך לימים ל"ליכוד". מתוך דאגה לזקיפות קומתו

בין פרסומיו הגדולים בשפה האנגלית, אציין שניים:

Testimony and Warning שהציג את המורשת הזיבוטינסקאית במלוא הדרה; **Peace Now: Blueprint for National Suicide** בו התמודד חזיתית עם הבוגדנות הטבועה בשמאלנות הישראלית.

★★

הכרתי את דן באופן אישי וביקרתי בביתו, עוד בעת בה היתה אשתו האהובה, **אניטה**, בחיים, וראיתי שם מקדש-מעט, כה שונה מן האדישות, הבערות והעוינות עִמָם התמודד בדרכו האידיאולוגית. ראיתי שם ספרייה רחבה בת 2500 כרכים (שנתרמה בשנת 2000 לאוניברסיטת ג'ורג' וושינגטון), ארכיון תיקים עצום שצבר חליפת מכתבים בסדר גודל בינלאומי, וכן פרסומים בכמויות שלא היו מביישות מכון מחקר מן המניין. עתה עומד הארכיון שומם וממתין לגאולתו.

★★

הקו המאפיין את נמרוד במיוחד הוא היכולת לעמוד לבדו, איתן כצוק, נגד כולם, מלא באמונה יהודית ויושרה אינטלקטואלית. נוכח החרם וההשמצה שהוטלו על **הרב מאיר כהנא** ודעותיו, נחלץ להגן על האיש ועל תקף המצע הלאומי שלו, הציף עיתונים במכתביו ונלחם נגד המגמתיות האנטי-ישראלית שאפיינה (ומאפיינת) את התקשורת. אחד ממאבקי העיקשים, שלא הצליח, היה מאבקו נגד "הצלב האדום", כדי שזה יכיר באופן רשמי בסמל היהודי – מגן דוד.

★★

רבים היו ידידיו, מכריו ומוקיריו. הוא קיים תכתובת ענפה רבת-שנים עם יהודים ולא-יהודים בגרמניה, אנגליה, דרום-אפריקה, ארה"ב, קנדה וישראל. שימש צנור מידע עולמי, על אף משאביו הדלים מאוד. ללא מכשיר פקס וללא דואר אלקטרוני, ניהל רשת תקשורת של **המחנה הלאומי** ברחבי העולם. באמצעותו ידעו מכותביו, כמעט בזמן אמת, על מעשיו של האחר, ומהי הסוגיה היהודית או הישראלית שעל הפרק, הפוקדת את עִמָנו במקום זה או אחר בעולם.

★★

דן נמרוד, מורה ומחנך לרבים מאיתנו, היה אדם ומלואו, שאהב את עמו, ידע את תורתו וגם נלחם את מלחמתו עד כלות כוחותיו. כל אחד עמו נפגש ראה בו איש תרבות ואדם נעים הליכות, לפי הַן הזיבוטיני-סקאי האציל.

המגע האחרון הישיר בינינו היה בחודש מרס השנה, כאשר טלפן אלי ממונטריאול בעניין הקו האנטי-ישראלי שנוקטת אירופה. אני הזדעזעתי מכך פחות ממנו. אך האיש לא וויתר, והתעקש על כך שאנו חייבים להגיב. מכיוון שמצבו הבריאותי כבר לא איפשר לו לכתוב רשימה, ביקש ממני לעשות זאת. ימים ספורים לאחר מכן כתבתי במצוותו מאמר, שראה אור באתר אינטרנט אמריקאי רב-תפוצה. כך נזכור אותו: לוחם ציוני מגויס לכל החיים.

■ **יהי זכרו ברוך.**